

Advokatrådet



**ADVOKAT
SAMFUNDET**

Skatteministeriet

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF.: 33 96 97 98

DATO: 19. februar 2026
SAGSNR.: 2026 - 381
ID NR.: 1176289

[lovgivningogoeconomy@skm.dk](mailto:lovgivningogoeкономи@skm.dk): ac@skm.dk

**Høring - lovforslag om forenkling og harmonisering af regler vedrørende
ny opkrævningsløsning for Skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at
overdrage krav mod Skatteforvaltningen m.v. - SKM j.nr. 2024-9139**

Ved e-mail af 23. januar 2026 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har bemærkninger til både de foreslåede regler til understøtning af ny opkrævningsløsning for de skatter og afgifter m.v., der ikke længere skal opkræves via systemet SAP38, og til de foreslåede regler, der skal skabe et bedre samspil mellem opkrævningen og inddrivelsen af gæld.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

For så vidt angår lovforslagets afsnit 2.1 om afskæring af transporter i krav på udbetalinger fra Skatteforvaltningen bemærkes, at det efter omstændighederne kan forekomme indgribende og urimeligt, at en skatteyder ikke kan råde over tilgodehavender hos Skattestyrelsen, navnlig i betragtning af, at tilgodehavenderne ofte ikke udbetales på grund af en lang sagsbehandlingstid hos skattemyndighederne. Forslaget vil forøge risikoen for, at skatteydere med valide tilgodehavender hos Skattestyrelsen går konkurs, mens de venter på sagsbehandling hos Skattestyrelsen. Det er en politisk beslutning, om den administrative lettelse, som forslaget angives at medføre, kan begrunde den foreslåede forringelse af skatteydernes retsstilling.

Det synes at fremgå af Skatteministeriets statistiske oplysninger, at overdragelse af krav mod Skattestyrelsen navnlig anvendes som led i sikkerhedsstillelse og ved inkasso-lignende situationer. Opmærksomheden henledes dog på, at overdragelse af krav på skattemyndighederne også er relevant i visse situationer, som ikke har med inddrivelse m.v. at gøre.

For det første finder der efter selskabslovgivningen universalsuccession sted i forbindelse med selskabsretlige omdannelser, f.eks. når to selskaber fusionerer med det ene selskab som det fortsættende selskab. Skatteministeriet bedes bekræfte, at den selskabsretlige universalsuccession i disse tilfælde også vil indebære, at krav mod skattemyndighederne overgår fra det ophørende til det fortsættende selskab, også selvom det foreslåede forbud mod overdragelse af krav vedtages.

For det andet finder der også overdragelse af skattekrav m.v. sted i situationer, hvor der alene er hjemmel til skatteretlig succession, f.eks. ved en virksomhedsomdannelse efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse. Skatteministeriet bedes bekræfte, at en gennemførelse af lovforslaget ikke vil hindre, at krav mod skattemyndighederne overdrages fra den personlige erhvervsdrivende til det modtagende selskab som led i en skattefri virksomhedsomdannelse.

For det tredje kan der forekomme tilfælde, hvor der finder overdragelse af igangværende aktiviteter sted uden hjemmel til skatteretlig succession. I sådanne situationer kan det imidlertid være relevant, at erhververen overtager et krav mod skattemyndighederne, f.eks. fordi der er tale om en verserende tvist af betydning for aktiviteten som sådan, som køberen af virksomheden er interesseret i at fortsætte. Tilsvarende situationer kan opstå ved en skattepligtig virksomhedsomdannelse. Omvendt kan der også være tilfælde, hvor køberen af et selskab ikke ønsker at fortsætte en tvist, som selskabet har med skattemyndighederne. I en sådan situation kan det være en fornuftig løsning, at sælgeren af selskabet overtager selskabets krav mod skattemyndighederne og selv bærer risikoen ved at fortsætte tvisten med skattemyndighederne. Advokatrådet foreslår, at det overvejes at indføre en hjemmel i lovforslaget til at overdrage krav mod skattemyndighederne i disse situationer, hvor overdragelsen af krav er et led i overdragelsen af en samlet aktivitet.

For det fjerde kan det i forbindelse med likvidation af et selskab være hensigtsmæssigt, at krav mod skattemyndighederne udloddes som en del af likvidationsprovenuet, så likvidationen ikke må afvente sagsbehandling og udbetaling af kravet hos skattemyndighederne eller afslutningen af en evt. tvist mod skattemyndighederne. Også her foreslår Advokatrådet, at Skatteministeriet overvejer at give mulighed for, at krav mod skattemyndighederne overdrages i forbindelse med likvidation af et selskab.

Endvidere bemærkes, at lovforslaget tilsigter at opretholde den retstilstand, som følger af SKM2014.539.BR hvorefter et krav på omkostningsgodtgørelse bortfalder, hvis en juridisk person går konkurs, uden at kravet på omkostningsgodtgørelse er overdraget til den sagkyndige. Retsstillingen indebærer en ubegrundet berigelse af skattemyndighederne på bekostning af konkursboets øvrige kreditorer og er ikke rimelig. Advokatrådet foreslår, at man i stedet tilsikrer, at berettigede krav på omkostningsgodtgørelse tilfalder konkursboet.

I lovforslagets afsnit 2.2. fremgår, at forslaget har til formål at skabe et klarere og mere systemunderstøttet regelgrundlag i forbindelse med flytning af opkrævningen til en ny opkrævningsløsning. I flere situationer, hvor der i dag administreres uden klar lovhjemlet frist, indføres nu udtrykkelige 21-dagesfrister. Det er Advokatrådets opfattelse, at dette som udgangspunkt styrker retssikkerheden.

En tydeligere regulering af betalingsfrister vil i flere tilfælde kunne styrke retssikkerheden, herunder ved at reducere uklarheder og forskellig administrativ praksis. Det er dog samtidig Advokatrådets opfattelse, at en række elementer i forslaget rejser retssikkerhedsmæssige problemstillinger, som bør afklares og eventuelt præciseres i lovteksten og/eller bemærkningerne. Nedenfor fremhæves de væsentligste retssikkerhedsmæssige forhold.

Flere steder foreslås en betalingsfrist på 21 dage regnet fra Skatteforvaltningens afsendelse af et opkrævningsbrev (bl.a. i relation til registreringsafgiftslovens § 3 a, stk. 7, § 3 b, stk. 5, stk. 9 og stk. 10 samt skattestraffesagslovens § 5).

Det er positivt, at fristen ensrettes og bliver udtrykkeligt reguleret. Det giver dog retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, at fristen knyttes til "afsendelse" uden nærmere regulering af, hvad der forstås ved afsendelse (digital post, fysisk brev,

systemafsendelse mv.), hvordan afsendelsestidspunktet dokumenteres, og hvordan der håndteres tilfælde med tekniske fejl, postforsinkelser eller manglende fremkomst.

Advokatrådet anbefaler derfor, at der indføres en klarere regulering – enten i lovteksten eller i forarbejderne – af hvornår et opkrævningsbrev anses for afsendt, samt at der sikres en gennemsigtig og valid dokumentation for afsendelsestidspunktet. Alternativt bør fristen overvejes knyttet til modtagelse eller “tilgængeliggørelse” i digital post, hvis dette kan systemunderstøttes.

Det foreslås i relation til registreringsafgiftslovens § 19, at den fulde registreringsafgift kan forfalde på tidspunktet, hvor betingelserne ikke længere er opfyldt, og at Skatteforvaltningen kan fastsætte tidspunktet for afgiftspligtens indtræden skønsmæssigt, hvis dette tidspunkt ikke kan fastlægges.

Efter Advokatrådets opfattelse indeholder denne del af forslaget det mest retssikkerhedskritiske element, idet en skønsmæssig fastsættelse af et afgørende tidspunkt kan have meget betydelige økonomiske og retlige konsekvenser. Dette blandt andet i forhold til afgiftskravets størrelse, eventuel renteberegning, og den samlede retsstilling i forhold til efteropkrævning og sanktioner.

Når der gives adgang til et skøn med så væsentlig betydning, bør der efter Advokatrådets opfattelse opstilles klarere kriterier og rammer for skønseudøvelsen, herunder krav om, at skønnet skal bygge på objektive holdepunkter, at tvivl bør komme borger/virksomhed til gode i det omfang, det er foreneligt med ordningens formål, samt skærpede krav til begrundelse og dokumentation.

Lovforslaget indeholder ændringer til bl.a. registreringsafgiftslovens §§ 3 a og 3 c om, at tilladelsen effektueres ved betaling, og at tilladelse og betalingskrav bortfalder ved manglende forudbetaling, samt at tilladelsen bortfalder, hvis genopkrævning af depositum ikke betales.

Det er efter Advokatrådets opfattelse positivt, at depositum i højere grad tænkes anvendt til at undgå et umiddelbart bortfald ved en forglemmelse, og at der dermed tilstræbes mere smidige overgange.

Advokatrådet bemærker samtidig, at automatiske bortfaldsregler uden tydelige afhjælpningsmekanismer kan give retssikkerhedsmæssige udfordringer, navnlig ved betalingsfejl, tekniske problemer (bank, systemfejl etc.), eller situationer, hvor borger/virksomhed ikke har haft en reel mulighed for rettidigt at reagere. Det anbefales, at det overvejes at indbygge eller beskrive en kort afhjælpningsperiode/påmindelsesmekanisme, eller at der i det mindste i bemærkningerne

fastlægges klare retningslinjer for håndtering af åbenbart undskyldelige forhold, så der sikres proportionalitet og forudsigelighed.

Lovforslaget vedrører primært betalingsfrister og systemhensyn, men ændringerne kan i praksis få betydning for borgeres og virksomheders mulighed for at gøre indsigelse, før betalingsfristen udløber, og før eventuelle inddrivelseskridt iværksættes.

Advokatrådet anbefaler, at det tydeliggøres i forarbejderne (og evt. i en vejledning), hvordan klageadgang håndteres i de relevante situationer, om og hvornår klage kan have opsættende virkning, samt hvordan der sikres, at borger/virksomhed har en reel mulighed for at vurdere kravets berettigelse og størrelse inden fristens udløb. Dette er særligt vigtigt, når fristen knyttes til afsendelse, og når krav kan være komplekse eller bero på værdiansættelser.

Forslagets afsnit 2.3. omhandler ændringer i udbetalingsreglerne, herunder ændringer til opkrævningslovens § 12, indførelse af ny § 15 e samt ophævelse af registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 2, 2. pkt. Advokatrådet finder samlet set, at denne del af lovforslaget indebærer en svækkelse af forudsigeligheden og retssikkerheden for både virksomheder og borgere, og at flere centrale elementer er udformet med for bredt administrativt skøn og for uklare retsvirkninger.

Forslaget indebærer i praksis, at udbetalingsfristen i opkrævningslovens § 12 kan afbrydes og nulstilles, hvis virksomheden indsender flere angivelser/indberetninger inden fristens udløb, idet den senest modtagne indgivelse bliver afgørende, og der introduceres en 30-dages frist. Ordningen rammer også tilfælde, hvor efterfølgende indgivelse skyldes banale rettelser, systemfejl eller behov for at korrigere mindre forhold.

Dette skaber efter Advokatrådets opfattelse en situation, hvor virksomheder – særligt med komplekse afgiftstyper – reelt kan miste den gældende 3-ugers retsstilling, uden at der er taget tilstrækkeligt hensyn til proportionalitet, bagatelgrænser eller praktiske driftsforhold. Hertil kommer, at forslaget knytter sig til "registrering" og interne systemkørsler, hvilket indebærer en risiko for, at fristberegning i realiteten afhænger af tekniske og administrative forhold, som virksomheden ikke har indsigt i eller kontrol over.

Hvis ordningen fastholdes, bør der efter Advokatrådets opfattelse som minimum indføres en klar afgrænsning, så 30-dages fristen kun udløses ved væsentlige/materielle beløbsændringer, og fristens startpunkt bør knyttes til

objektive, dokumenterbare hændelser (modtagelse/kvittering), og ikke intern registrering.

Den foreslåede 3-ugers frist i opkrævningslovens § 15 e regnes fra Skatteforvaltningens "konstatering" af udbetalingskravet. Begrebet er upræcist og indebærer, at Skatteforvaltningen i praksis får ensidig kontrol over, hvornår fristen overhovedet starter, og dermed hvornår renter begynder at løbe. Dette kan udgøre en retssikkerhedsmæssig udfordring, fordi den fristudløsende begivenhed ikke er klart objektiv eller gennemsigtig for modtageren.

Det er Advokatrådets opfattelse, at begrebet "konstatering" bør defineres snævert og objektivt, alternativt bør fristen regnes fra modtagelse af fyldestgørende oplysninger eller fra en fast, kontrollerbar hændelse.

Muligheden for at afbryde frister ved kontrolhindringer og "nærliggende risiko for tab", jf. opkrævningslovens § 15e, stk. 3, er meget vid og bør ledsages af klare processuelle værn. Forslaget indeholder ikke krav om begrundelse, varighed, revurdering eller underretning på et niveau, der matcher indgrebets betydning for likviditet og forudsigelighed. Det er Advokatrådets opfattelse, at der bør indføres krav om skriftlig begrundelse, angivelse af hvilke oplysninger der mangler, og løbende revurdering, så afbrydelse ikke bliver en administrativ standardløsning.

Vedrørende afsnit 2.4. om afstemning af angivelses- og opkrævningsregler for registreringsafgift m.v. finder Advokatrådet det overordnet positivt, at der søges skabt bedre systemmæssig og retlig sammenhæng mellem registreringsafgiftslovens regler om enkeltvis angivelse og opkrævningslovens regler om månedsvis afregning. En harmonisering er både administrativt og retssikkerhedsmæssigt hensigtsmæssig.

Der er imidlertid en række forhold, som efter Advokatrådets opfattelse bør præciseres eller overvejes nærmere.

Vedrørende godkendelseskravet i registreringsafgiftslovens § 17, stk. 2, foreslås, at den registrerede virksomhed efter udløbet af afregningsperioden skal godkende, at der for perioden ikke udestår registreringer i Køretøjsregisteret. Det bør præciseres, om godkendelsen udgør en egentlig angivelseshandling i opkrævningslovens forstand, eller om der alene er tale om en administrativ bekræftelse uden selvstændig materiel betydning.

Da fristen i opkrævningslovens § 2, stk. 2 foreslås at finde anvendelse i relation til skatteforvaltningslovens § 31 om ordinær genoptagelse, får

godkendelsestidspunktet direkte betydning for fristberegningen. Af retssikkerhedsmæssige grunde bør det klart fremgå af bemærkningerne, at genoptagelsesfristen regnes fra udløbet af den samlede periodes frist (den 15. i efterfølgende måned), og ikke fra det enkelte køretøjs registreringstidspunkt. En udtrykkelig lovfæstelse heraf vil skabe klarhed og mindske risikoen for fortolkningsusikkerhed.

Det foreslås, at hvis virksomheden ikke foretager godkendelse, kan Skatteforvaltningen lægge til grund, at der ikke udestår registreringer og opkræve afgiften på det foreliggende grundlag, samt at der opkræves 1.400 kr. efter opkrævningslovens § 4, stk. 2.

Det bør efter Advokatrådets opfattelse overvejes, om den automatiske anvendelse af foreløbig fastsættelse og gebyr på 1.400 kr. er proportional i situationer, hvor der alene foreligger en undladt godkendelse, og hvor alle enkeltangivelser i realiteten allerede er korrekt foretaget.

Da systemet netop bygger på enkeltvis angivelse pr. køretøj, kan godkendelsen få karakter af en formel kontrolhandling uden materiel betydning. I sådanne tilfælde kan en standardiseret foreløbig fastsættelse fremstå som unødigt byrdefuld. Det bør derfor overvejes, om der bør indføres en påmindelsesordning før foreløbig fastsættelse.

I forslaget til registreringsafgiftslovens § 17, stk. 3, foreslås, at den samlede afgift for perioden skal anses som ét selvstændigt hovedkrav, der kan oversendes til inddrivelse. Ordningen indebærer, at flere selvstændige køretøjsangivelser sammenlægges til én fordring ved inddrivelse.

Det bør efter Advokatrådets opfattelse præciseres, hvordan virksomheden sikres fuld transparens i forhold til, hvilke konkrete køretøjer der indgår i hovedkravet, samt hvordan indsigelser mod enkeltelementer håndteres under inddrivelsen.

Der bør sikres klare procedurer, således at en indsigelse vedrørende ét køretøj ikke unødigt komplicerer eller forsinker behandlingen af den samlede fordring.

I forslaget til registreringsafgiftslovens § 17, stk. 4, foreslås, at delvis betaling fordeles forholdsmæssigt på de enkelte køretøjer.

Dette er administrativt enkelt, men kan give udfordringer i praksis, herunder ved senere genoptagelse af enkelte køretøjer, ved konkurs eller rekonstruktion, samt i relation til regres og sikkerhedsstillelse.

Det bør efter Advokatrådets opfattelse overvejes, om virksomheden bør have mulighed for at anvise, hvilke konkrete køretøjer en betaling vedrører, således som det kendes fra andre afgiftsområder.

I registreringsafgiftslovens § 17, stk. 5, foreslås, at ændringer af afgift for et køretøj i en periode skal ske som et nyt krav.

Det er hensigtsmæssigt af systemtekniske grunde, men det bør præciseres, om ændringen anses som en selvstændig afgiftsfastsættelse med egen forældelsesfrist, eller om den relaterer sig til den oprindelige periodes frist.

Manglende klarhed herom kan efter Advokatrådets opfattelse give anledning til tvister om forældelse og genoptagelsesadgang.

Lovforslagets afsnit 2.5. vedrører en foreslået ændring af brændstofforbrugsafgiftslovens § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., hvorefter der skabes hjemmel til samtidig nummerpladeinddragelse og overdragelse til inddrivelse.

Det er efter Advokatrådets opfattelse forståeligt, at Skatteministeriet ønsker at effektivisere opkrævnings- og inddrivelsesprocessen, herunder reducere sagsbehandlingstiden og forbedre samspillet mellem opkrævning og inddrivelse. Den nuværende proces fremstår administrativt tung og tidsmæssigt langstrakt.

Den foreslåede ordning indebærer imidlertid en væsentlig ændring i retstilstanden, idet der fremover åbnes mulighed for, at der iværksættes to parallelle og indgribende foranstaltninger – nummerpladeinddragelse og tvangsinddrivelse – for samme krav.

Dette giver anledning til retssikkerhedsmæssige og proportionalitetsmæssige overvejelser.

Nummerpladeinddragelse er et særdeles indgribende middel. Inddragelsen af nummerplader medfører i praksis et forbud mod at anvende køretøjet og kan have betydelige konsekvenser for borgerens mobilitet, arbejdsmæssige forhold og privatliv.

Når der samtidig åbnes mulighed for lønindeholdelse eller andre inddrivelsesskridt, indebærer det en kumulation af indgreb, som kan fremstå disproportional – navnlig i situationer hvor skyldneren er i stand til at betale via lønindeholdelse, restancen er af begrænset størrelse, eller hvor manglende betaling skyldes forbigående likviditetsproblemer.

Det bør efter Advokatrådets opfattelse overvejes, om samtidig anvendelse bør være betinget af en konkret vurdering af nødvendighed og proportionalitet, fremfor at være en generel adgang.

Det kunne eksempelvis lovfæstes, at nummerpladeinddragelse alene opretholdes parallelt med inddrivelse, hvis inddrivelsesskridt ikke må forventes at føre til rettidig dækning inden for rimelig tid.

Det fremgår af bemærkningerne, at den gældende retstilstand er uklar, navnlig i lyset af sondringen mellem opkrævning og inddrivelse efter 2005-reformen. Det er positivt, at der nu skabes udtrykkelig hjemmel. Når der er tale om indgribende foranstaltninger, er klar lov hjemmel et retssikkerhedsmæssigt krav.

Det bør dog efter Advokatrådets opfattelse overvejes at præcisere, om der gælder en pligt til orientering om, at begge foranstaltninger iværksættes samtidig. Desuden bør det overvejes, om skyldneren skal gives en kort frist til frivillig betaling efter varslings, inden kravet både sendes til inddrivelse og danner grundlag for nummerpladeinddragelse.

Endeligt bør det efter Advokatrådets opfattelse overvejes, om der skal etableres en administrativ mulighed for midlertidig suspension af nummerpladeinddragelse ved indgåelse af afdragsordning. Uden sådanne præciseringer risikerer ordningen at fremstå som en automatisk dobbeltreaktion.

Det er positivt, at der lovfæstes en bagatelgrænse på 100 kr., og at renter ikke indgår i grundlaget for nummerpladeinddragelse. Det bør dog efter Advokatrådets opfattelse overvejes, om 100 kr. fortsat er en hensigtsmæssig grænse set i lyset af indgrebs karakter, om der bør indføres en proportionalitetsregel ved gentagne mindre restancer, samt hvorvidt det er rimeligt, at nummerpladeinddragelsen opretholdes, hvis hovedstolen efterfølgende reduceres til under bagatelgrænsen. Den sidste situation kan give anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, idet indgrebet da hviler på et krav, som ikke længere ville kunne begrunde iværksættelse.

Det anføres korrekt i lovforslaget, at nutidens inddrivelsessystem i vidt omfang anvender lønindeholdelse frem for udlæg. Dette taler netop for, at effektive og mindre indgribende midler allerede foreligger. Det bør derfor efter Advokatrådets opfattelse overvejes, om nummerpladeinddragelse fremover primært bør have karakter af et subsidiært middel, når almindelige inddrivelsesskridt ikke har haft effekt.

Lovforslagets afsnit 2.6 om ingen solidarisk hæftelse for Skatteforvaltningens rykkergebyrer findes ikke. Der synes at være tale om en fejl.

For så vidt angår afsnit 2.7 om lovfæstelse og justering af Skatteforvaltningens praksis med udbetaling af rentegodtgørelse ved tilbagebetalinger bemærkes, at der efter lovforslagets forslag til skatteforvaltningslovens § 61a, stk. 2, nr. 1 ikke skal ske forrentning af krav på tilbagebetaling af afgifter, som Skatteforvaltningen har opkrævet på vegne af kommuner m.v. Som begrundelse for undtagelsen henvises til, at Skatteforvaltningen ikke er fordringshaver, og det derfor ikke vil være rimeligt, hvis Skatteforvaltningen skal yde godtgørelse, hvis opkrævningen viser sig at være sket med urette. Efter Advokatrådets opfattelse kan man næppe afvise, at der kan opstå situationer, hvor den fejlagtige opkrævning skyldes Skatteforvaltningen og ikke kommunen, f.eks. hvor Skatteforvaltningen ved en fejl har rejst kravet mod en forkert borger. Skatteministeriet opfordres til at overveje, om det skal præciseres, at der kan ydes rentegodtgørelse også for så vidt angår krav tilhørende kommuner, hvis den fejlagtige opkrævning skyldes Skatteforvaltningens forhold. Endvidere bedes Skatteministeriet bekræfte, at den foreslåede bestemmelse ikke udelukker, at borgeren kan rejse krav mod den kommune, som har foranlediget opkrævningen af et ikke-eksisterende eller fejlagtigt opgjort krav.

For så vidt angår afsnit 2.8 (om renteberegning ved henstand) og afsnit 2.9 (om genopfyldning af stillet sikkerhed), giver udkastet ikke anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen



Andrew Hjuler Crichton
Generalsekretær

Skatteministeriet Departementet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

**Høring - lovforslag om forenkling og harmonisering af regler
vedrørende ny opkrævningsløsning for Skatteforvaltningen,
afskaffelse af ret til at overdrage krav mod Skatteforvaltningen
m.v. - SKM j.nr. 2024-9139**

Ankestyrelsen har ingen bemærkninger.

Venlig hilsen

Ankestyrelsen

20. februar 2026

J.nr. 26-10570

Cpr.nr.

Ankestyrelsen
Nytorg 7, 2. sal
9000 Aalborg

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr.:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid - reception:
man-tors kl. 9.00-15.00
fre kl. 9.00-13.00

Åbningstid - telefon:
man-tors kl. 9.00-15.00
fre kl. 9.00-12.00

Til: Lovgivning og Økonomi (lovgivningogoekonomi@skm.dk)
Cc: Allan Caspersen (AC@skm.dk)
Fra: Maria Bjørklund (MBJ@da.dk)
Titel: Udenfor: Høring - lovforslag om forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for Skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod Skatteforvaltningen m.v. - SKM j.nr. 2024-9139
Sendt: 27-01-2026 15:12
Bilag: Høringsbrev.pdf; Høringsliste.pdf; Resumé.pdf; Udkast til lovforslag.pdf;

Du får ikke ofte mails fra mbj@da.dk. [Få mere at vide om, hvorfor dette er vigtigt](#)

[ADVARSEL – EKSTERN MAIL]: Har du bemærket, at denne e-mail kommer fra en ekstern afsender?

J.nr. 2024-9139

Til Skatteministeriet

Vi takker for muligheden for at besvare jeres høring om ovenstående.

Dansk Arbejdsgiverforening har ingen bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Maria Bjørklund
Administrativ koordinator



Vester Voldgade 113
København V
Direkte +45 33 38 92 84
Mobil +45 29 20 02 84
Mail mbj@da.dk
Web da.dk

Denne mail er tilsigtet en bestemt modtager og kan indeholde fortrolige oplysninger. Er du ikke den rette modtager, beder vi dig om at orientere os ved at besvare denne mail og derefter slette den. Det er ikke tilladt at beholde, kopiere, videresende eller bruge oplysninger fra denne mail, hvis du ikke er den rette modtager.

Fra: Allan Caspersen <AC@skm.dk>
Sendt: 23. januar 2026 15:12
Til: Allan Caspersen <AC@skm.dk>
Emne: Høring - lovforslag om forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for Skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod Skatteforvaltningen m.v. - SKM j.nr. 2024-9139

Til høringsparterne

Skatteministeriet gennemfører hermed ekstern høring vedr. vedhæftede lovforslag om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love.

Der vedlægges også

- høringsbrev
- høringsliste
- resumé

Skatteministeriet
Att.: Allan Caspersen
lovgivningssoekonomi@skm.dk
ac@skm.dk

20. februar 2026

Høringssvar fra Dansk Erhverv vedr. Høring over udkast til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (j.nr. 2024 – 9139)

Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til lov om ændring af opkrævningsloven m.v. (j.nr. 2024-9139).

Dansk Erhverv støtter overordnet initiativer, der kan forenkle og effektivisere den offentlige inddrivelse. Det er afgørende for både borgere og virksomheder, at gældsinddrivelsen fungerer smidigt og forudsigeligt.

Vi deler imidlertid de erhvervsmæssige betænkeligheder, som er rejst af Dansk InkassoBranche-forening, vedrørende forslaget om at fjerne muligheden for transporter og udlæg i bl.a. overskydende skat. Disse redskaber bidrager i dag til reel gældsnedbringelse og sikrer, at tilgængelig likviditet anvendes til at indfri eksisterende forpligtelser.

En afskaffelse vil svække private kreditors mulighed for at opnå dækning for lovligt stiftede krav. Det vil i praksis primært ramme danske virksomheder, særligt små og mellemstore virksomheder, som dermed påføres øget kreditrisiko og tab. Dette kan have negative erhvervsmæssige konsekvenser for investeringer, beskæftigelse og skattebetaling.

Samtidig er det væsentligt at se på de samlede rammevilkår. I andre lande findes alternative inddrivelsesmuligheder for private kreditorer, som i et vist omfang kompenserer for manglende adgang til udlæg og transporter. Sådanne alternativer eksisterer ikke i samme grad i Danmark. En isoleret afskaffelse af disse værktøjer risikerer derfor at forrykke balancen mellem hensynet til effektiv offentlig administration og hensynet til et velfungerende erhvervsliv.

Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at man nøje overvejer de erhvervsmæssige konsekvenser og i stedet undersøger muligheder for systemmæssige og administrative forbedringer, der kan styrke inddrivelsen uden at svække virksomhedernes retsstilling.

Med venlig hilsen

Kasper Svendsen
Skattepolitisk chef

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Lovgivningogoekonomi@skm.dk
ac@skm.dk

Forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod told- og skatteforvaltningen mv.

Skatteministeriet har 23. januar 2026 (j.nr. 2024-9139) udbedt sig Dansk Industris bemærkninger til et lovudkast om forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod told- og skatteforvaltningen mv.

I den anledning bemærkes, at lovudkastet ikke giver DI anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lene Nielsen
Chefkonsulent



Skatteministeriet

Att.: Allan Caspersen

lovgivningoekonomi@skm.dk

ac@skm.dk

20. februar 2026

Høringssvar fra Dansk InkassoBrancheforening (DIB) vedr. Høring over udkast til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (j.nr. 2024 – 9139)

Generelt støtter Danske InkassoBrancheforening (DIB) regler, der forenkler Restanceinddrivelsesmyndighedens arbejde, da alle har en interesse i, at danske borgere har mindst mulig gæld.

I det fremsendte lovforslag er branchen dog meget kritiske over for, at man vil fjerne muligheden for transporter og udlæg i blandt andet overskydende skat.

Formålet med udlæg og transporter er dels at sikre private kreditorers krav og dels at sikre, at overskydende likviditet anvendes til gældsnedbringelse. Dermed har lovforslaget flere negative konsekvenser:

- 1) Gældsnedbringelsen på over 100 mio. årligt for borgere (jf. tallene for 2025 og 2024) vil fremtidigt ikke være mulig. Øvrig dansk og europæisk lovgivning arbejder netop for at nedbringe borgeres gæld, og lovforslaget vil derfor medføre øget overgældsætning, hvilket er særdeles u hensigtsmæssigt.
- 2) Den manglende mulighed for at foretage udlæg og transporter vil negativt påvirke private kreditorer – som oftest dansk erhvervsliv. Dette vil igen medføre reduceret skattebetaling.

Samtidig så er udlæg en af de meget få muligheder man har i Danmark for at sikre en mulig fremtidig betaling. Det påpeges, at man heller ikke i Norge og Sverige har mulighed for at foretage udlæg og transporter, men det hører med til billedet, at man i både Norge og Sverige har andre muligheder, som man ikke har i Danmark. Eksempelvis er der i begge lande (lige som i Finland og Tyskland) mulighed for lønindeholdelse for private kreditorer. Som følge deraf, er der ikke samme behov for udlæg og transporter. I de lande kan man i større omfang undlade udlæg, da der er alternativer, hvilket der ikke er i Danmark.



Vi opfordrer til, at man i stedet for at fjerne muligheden for udlæg og transporter ser på, hvordan dette kan understøttes systemmæssigt – hvilket det tidligere har været.

DIB har helt tilbage i 2018 påpeget, at man ved at anvende reglerne for privat opkrævning for offentlige krav vil kunne reducere både indløb og manuel efterbehandling af offentlige krav i inddrivelsen. Et sådant tiltag vil frigive langt flere ressourcer end de 17 årsværk, som fjernelsen af udlæg og transporter skønnes at bidrage med (i øvrigt uden angivelse af tabt skatteprovenu). En sådan løsning ville også reducere danskernes gæld til det offentlige.

På vegne af Dansk InkassoBrancheForening

Claus Spedtsberg

Formand, Dansk InkassoBrancheForening

Formand, FENCA

Skatteministeriet

Nicolai Eigtveds Gade 28

1402 København K

Sendt til: lovgivningogoeкономи@skm.dk og cc ac@skm.dk

Ang. nr. 2024-9139

20. februar 2026

Høringssvar over udkast til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love

Skatteministeriet har den 23. januar 2026 sendt udkast til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod told- og skatteforvaltningen m.v.) i høring.

Danske Advokater takker for muligheden for at afgive høringssvar. Forslaget har været behandlet i Foreningen af Danske Skatteadvokaters bestyrelse, der fungerer som Danske Advokaters skattefagudvalg samt Danske Advokaters fagudvalg for inkasso. Gennemgangen af forslaget har givet anledning til følgende bemærkninger.

Overordnede bemærkninger

- Lovforslaget indebærer på centrale punkter en markant forskydning af balancen mellem offentlige og private kreditorer. Danske Advokater anerkender ønsket om administrative forenklinger, men finder, at forslaget flere steder går væsentligt videre end nødvendigt og sker på bekostning af grundlæggende formueretlige principper og retssikkerhed.
- Afskaffelsen af adgangen til at overdrage krav mod Skatteforvaltningen udgør et indgribende brud med princippet om fri omsættelighed af pengefordringer og begrundes primært i administrative hensyn. Efter vores opfattelse står indgrebet ikke i rimeligt forhold til de økonomiske og retssikkerhedsmæssige konsekvenser for private kreditorer, erhvervslivet og borgernes adgang til at få prøvet krav mod det offentlige.
- Samtidig bevarer det offentlige effektive inddrivelsesmidler som modregning og lønindeholdelse, mens private kreditorer afskæres fra et centralt og lovligt middel til at opnå dækning. Dette skaber en strukturel ubalance i kreditorbeskyttelsen.
- Endelig giver de foreslåede ændringer vedrørende registreringsafgift og ejerafgifter anledning til alvorlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, idet borgere og virksomheder risikerer at bære konsekvenserne af forhold, de ikke selv har mulighed for at kontrollere.

Indledende bemærkninger

Det fremgår af høringsbrevet, at formålet med lovforslaget er at gennemføre dele af aftalen Initiativer til effektiv opkrævning og gældsinddrivelse i skattevæsenet, som blev indgået den 1. juni 2023 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet.

Det statslige arbejdsprogram har til formål at sikre, at ressourcerne bliver brugt, hvor de gør størst gavn for borgerne og virksomhederne. Det skal ske gennem bedre ressourceudnyttelse, opgavebortfald og tværgående indsatser, som samlet skal bidrage til at begrænse statslig administration og bureaukrati.

Som led i udmøntningen af aftalen foreslås der dels regler, der skal styrke opkrævningen på nogle udfordrede områder ved at understøtte en ny opkrævningsløsning for de skatter og afgifter m.v., der ikke længere skal opkræves via systemet SAP38, dels regler, der skal skabe et bedre samspil mellem opkrævningen og inddrivelsen af gæld.

Afskaffelse af retten til at overdrage krav mod Skatteforvaltningen

Lovforslaget indebærer, at opkrævningslovens § 13 ændres således, at krav mod Skatteforvaltningen hverken kan overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning, bortset fra konkurs, rekonstruktion og insolvente dødsboer, jf. lovudkastets § 1, nr. 5. Forslaget går dermed væsentligt videre end gældende ret, hvor overdragelse i dag alene er tidsmæssigt begrænset for visse krav, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1. Derudover er der efter gældende ret fri adgang til at foretage udlæg som led i retsforfølgning.

Danske Advokater finder anledning til at fremhæve, at forslaget indebærer et markant brud med et grundlæggende princip i dansk formueret, hvorefter pengefordringer som udgangspunkt er frit omsættelige. Den frie overdragelighed er et bærende element i kreditretten og i den obligationsretlige systematik. Transport i simple fordringer, herunder fremtidige fordringer, er en velkendt og anerkendt sikkerheds- og inddrivelsesmekanisme, som anvendes både i kommercielle relationer og i forbindelse med inddrivelse af fordringer, således at private kreditorer opnår mulighed for hel eller delvis dækning.

Den foreslåede ordning indfører en generel og kategorisk undtagelse fra dette udgangspunkt for en hel kategori af pengefordringer, begrundet i hensynet til administrative ressourcer hos Gældsstyrelsen og ønsket om systemunderstøttelse. Efter Danske Advokaters opfattelse rejser dette væsentlige proportionalitetsmæssige spørgsmål. Der er tale om et indgreb i den private kreditorbeskyttelse, som ikke retter sig mod misbrug eller illoyal adfærd, men som generelt fratager kreditorer adgangen til at opnå dækning gennem en lovlig og traditionel sikkerhedsform.

Det fremgår af bemærkningerne, at der i perioden 2023–2025 er honoreret transporter for betydelige beløb, herunder over 293 mio. kr. vedrørende borgere og over 815 mio. kr. vedrørende virksomheder. Samlet er der i perioden honoreret transporter for over 1,1 mia. kr., svarende til i gennemsnit ca. 350–400 mio. kr. årligt.

Samtidig fremgår det, at håndteringen af transporter og udlæg hos Gældsstyrelsen medfører et ressourceforbrug svarende til ca. 17 årsværk. Selv med en anslået gennemsnitlig årsmkostning på ca. 500.000 kr. pr. årsværk svarer dette til et årligt administrativt ressourceforbrug i størrelsesordenen 8–10 mio. Kr. Set i forhold til et årligt transporteret beløb på 400 mio. kr., svarer en årlig administrativ udgift på 10 mio. kr. til blot 2,5 pct.

Lovforslaget indebærer således, at man af hensyn til en administrativ besparelse i et tocifret millionbeløb afskærer en adgang til at opnå dækning i et trecifret millionbeløb årligt. Der er ikke blot tale om en teknisk systemtilpasning, men om en reel forskydning af økonomisk risiko fra det offentlige til private kreditorer.

Efter Danske Advokaters opfattelse må det derfor indgå i vurderingen, om indgrebet står i rimeligt forhold til de samfundsøkonomiske og erhvervsmæssige konsekvenser. Når indgrebet begrundes i administrativ forenkling og ressourcebesparelse, bør det vurderes, om denne besparelse står mål med de betydelige økonomiske konsekvenser for kreditmarkedet og erhvervslivet. Den foreslåede regulering fremstår som markant asymmetrisk.

Adgangen til transport i overskydende skat og lignende udbetalinger udgør et vigtigt supplement til øvrige inddrivelseskridt, navnlig i situationer hvor skyldnerens øvrige aktiver er begrænsede. I praksis kan transport i visse tilfælde være den eneste realistiske mulighed for at opnå en vis betaling.

Det er korrekt, at modregningsadgangen for det offentlige skal respekteres. Denne er allerede sikret gennem gældende regler om modregning samt ved den – endnu ikke ikraftsatte – forrangsregel i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. En løsning, hvor det offentliges modregningsret styrkes eller gives klar prioritet, ville være mindre indgribende end et generelt forbud mod transport og udlæg. Den foreslåede model indebærer derimod, at private kreditorer – uanset kravets karakter og uanset om skyldner har offentlig gæld – generelt afskæres fra at søge dækning i disse midler.

Det anføres i bemærkningerne, at Norge og Sverige har afskåret muligheden for transport i skatte- og afgifts krav. Danske Advokater bemærker hertil, at disse retssystemer samtidig i vidt omfang opererer med lønindeholdelse som et centralt og effektivt inddrivelsesmiddel for både offentlige og – i visse sammenhænge – private krav. I Sverige har Kronofogdemyndigheten en omfattende adgang til lønindeholdelse (utmätning av lön), og i Norge anvendes trekk i lønn som et standardiseret og effektivt tvangsinddrivelsesinstrument. Disse mekanismer reducerer behovet for alternative sikkerhedsformer som transport i skattekrav.

I dansk ret er lønindeholdelse forbeholdt det offentlige og visse særlige kravtyper. Private kreditorer har ikke adgang til lønindeholdelse som generelt tvangsinddrivelsesmiddel. Den danske systematik adskiller sig dermed væsentligt fra den svenske og norske. Når transport i krav mod Skatteforvaltningen samtidig foreslås afskåret, uden at private kreditorer gives adgang til tilsvarende effektive inddrivelsesmidler, opstår der en yderligere skævdeling i kreditorbeskyttelsen til fordel for det offentlige.

Efter Danske Advokaters opfattelse forskyder lovforslaget samlet set balancen i formueretten mellem offentlige og private kreditorer. Det offentlige opretholder fuld adgang til modregning og lønindeholdelse, mens private kreditorer mister et lovligt og etableret middel til at opnå dækning. Dette kan svække incitamentet til kreditgivning, navnlig over for økonomisk svage debitorer, og kan have betydelige afledte negative konsekvenser for erhvervslivet.

Danske Advokater finder på denne baggrund anledning til at opfordre til, at spørgsmålet om ligestilling mellem offentlige og private kreditorer inddrages eksplicit i det videre lovarbejde. Når det offentlige både har adgang til modregning i udbetalinger fra Skatteforvaltningen og til lønindeholdelse som effektivt inddrivelsesmiddel, mens private kreditorer hverken har adgang til lønindeholdelse eller – efter forslaget – transport i sådanne udbetalinger, opstår der en strukturel ubalance i kreditorbeskyttelsen.

Såfremt lovgiver vælger at gennemføre et generelt forbud mod transport og udlæg i krav mod Skatteforvaltningen, bør der efter vores opfattelse samtidig tages stilling til, om private kreditorer kan gives adgang til lønindeholdelse under kontrollerede og retssikkerhedsmæssigt forsvarlige rammer. En sådan ordning kunne forudsætte tvangsfuldbyrdsgrundlag, proportionalitetsvurdering samt klare beskyttelsesregler for skyldnerens rådighedsbeløb svarende til de gældende regler for det offentlige.

En model med adgang til lønindeholdelse for private kreditorer vil bringe dansk ret nærmere de svenske og norske systemer, som anvendes som sammenligningsgrundlag i lovbemærkningerne, og vil samtidig kunne modvirke den skævdeling, der ellers opstår ved at afskære transport uden at etablere et effektivt alternativ.

Danske Advokater står gerne til rådighed for en nærmere dialog om, hvordan hensynet til administrative forenklinger kan forenes med de grundlæggende formueretlige principper om fri omsættelighed og en mere balanceret kreditorbeskyttelse.

Danske Advokater er desuden bekendt med, at der er borgere og virksomheder, der med de foreslåede regler vil blive afskåret fra at føre sag mod det offentlige, herunder også principielle sager, hvis adgangen til at give transport i krav mod det offentlige, herunder også potentielle krav, afskæres.

Danske Advokater er således bekendt med, at der efter indførelse af bestemmelserne om, at gæld til det offentlige altid skal modregnes i et tilgodehavende mod det offentlige, uanset hvornår gælden til det offentlige er opstået, er flere borgere og virksomheder, der er blevet afskåret fra at føre en sag mod det offentlige, idet ingen advokat eller anden rådgiver vil påtage sig at føre sagen, når der ikke er sikkerhed for, at en eventuel transport i det omtvistede krav ikke kan blive udbetalt til advokaten eller rådgiveren.

Inden reglerne om modregning af offentlige krav blev indført, var der flere rådgivere, som var villige til at påtage sig en principiel sag mod at få transport i kravet mod det offentlige. Der er fortsat rådgivere, som påtager sig en sag mod at få transport i det krav, som der tvistes om. Hvis borgere og virksomheder bliver afskåret fra, at give transport i et krav, vil flere borgere og virksomheder, som ikke har midler til at føre en sag, i fremtiden blive helt afskåret fra at føre en sag.

Danske Advokater finder det stærkt kritisabelt, at borgere og virksomheder helt bliver afskåret fra at få prøvet en sag, hvis de ikke har andre midler end det tilgodehavende, som der tvistes om.

Danske Advokater er også bekendt med, at der i skatte- og afgiftssager er andre virksomheder, som i nogle tilfælde går ind og dækker et skatte- eller afgiftskrav mod virksomheden, mens der verserer en sag mod Skatteministeriet. Dette kan bl.a. være begrundet i, at der er et internt retskrav mellem virksomhederne i forhold til den skatte- og afgiftssag, der verserer. Hvis den virksomhed, som betaler kravet, ikke kan få transport i det krav, der kan blive tilbagebetalt, hvis sagen vindes, er det Danske Advokaters vurdering, at der i væsentligt flere sager vil blive anmodet om henstand, ligesom der kan være flere virksomheder, som ender med at gå konkurs ved at afskaffe adgangen til transport i offentlige krav.

Samlet indbetaling af krav om registreringsafgift

For at lette opkrævningen af registreringsafgift hos registrerede virksomheder foreslås nogle ændringer, der skal muliggøre en samlet betaling af registreringsafgift for afregningsperioden for disse afgifter.

Det foreslås således, at den gældende regel i registreringsafgiftslovens § 17, stk. 2, hvorefter afgiften for en afregningsperiode betales efter reglerne i opkrævningsloven, udgår og erstattes af et nyt stk. 2, der i 1. pkt. skal fastslå, at den registrerede virksomhed efter udløbet af afregningsperioden skal godkende, at der for afregningsperioden ikke udestår registreringer i Køretøjsregisteret.

I henhold til forslaget kan Danske Advokater ikke følge, hvilken betydning det har for en efterfølgende eksportgodtgørelse, hvis der bliver indført en bestemmelse om at der kan ske en samlet betaling af registreringsafgift for afregningsperioden.

Det foreslås i registreringsafgiftslovens § 17, stk. 4, at ved delvis betaling af den samlede afgift for perioden fordeles det betalte beløb forholdsmæssigt på de angivne afgiftsbeløb for de enkelte køretøjer, jf. § 16, stk. 3.

Hvis der kun er sket delvis indbetaling, vil det så blive ejerne af køretøjerne, som reelt kommer til at hæfte for den manglende indbetaling af registreringsafgift? På baggrund af den nuværende administration af reglerne om godtgørelse af registreringsafgift ved udførsel af køretøjer, er det Danske Advokaters vurdering,

at borgere, som har købt et køretøj og indbetalt hele købesummen inkl. registreringsafgift, reelt kommer til at bære risikoen for manglende betaling af registreringsafgiften.

Da registreringsafgiften opkræves og indbetales på vegne af ejerne af køretøjerne, er det efter Danske Advokaters vurdering ikke hensigtsmæssigt, at den samlede afgift fra de enkelte angivelser skal anses som et selvstændigt hovedkrav, som kan oversendes til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Det bør efter Danske Advokaters opfattelse ikke være ejerne, som har indbetalt registreringsafgiften til forhandleren, som reelt kommer til at hæfte for en manglende indbetaling af registreringsafgift. Der bør være sikkerhed for, at den afgift, som er opkrævet hos ejerne også bliver henført til det køretøj, som registreringsafgiften bliver afregnet for. Der bør ikke være adgang til at bruge indbetalingerne til dækning af andre afgiftskrav, da det stiller købere af registreringsafgiftspligtige motorkøretøjer i en retssikkerhedsmæssig meget dårlig position, da de ikke har mulighed for at afregne afgiften direkte til myndighederne. De har alene mulighed for at afregne registreringsafgiften via den forhandler, hvor køretøjet købes.

Inddrivelse af ejerafgifter mv.

Det er Danske Advokaters vurdering, at der i relation til inddrivelse af ejerafgifter mv. mangler en klar hjemmel til at kræve, at en manglende betaling af ejerafgifter mv. hos den registrerede bruger af et køretøj skal inddrives ved såvel ejer som bruger samtidig.

Det er Danske Advokaters erfaring, at leasingselskaber ofte først bliver gjort opmærksom på manglende betaling af ejerafgifter mv. lang tid efter, at en leasingaftale er ophørt. Leasingselskaberne har således i denne situation vanskeligt ved at inddrive den manglende betaling hos den tidligere leasingtager af køretøjet.

Da ejer og bruger hæfter solidarisk for ejerafgifterne, vil Danske Advokater opfordre til, at der ud over den klare hjemmel til at inddrage nummerpladerne samtidig indføres en klar hjemmel til, at ejeren skal have tilsendt kravet om, at ejerafgifter er forfaldne men ubetalte lige så snart at Skatteforvaltningen konstaterer, at der foreligger mora med betaling fra den registrerede bruger af køretøjet.

Afsluttende bemærkninger

Danske Advokater står gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Susanne Bager
Juridisk konsulent
Danske Advokater
sub@danskeadvokater.dk

Diana Mønniche
Advokat
Bestyrelsesmedlem Foreningen af
Danske Skatteadvokater

Tanja Lykke Stougaard
Advokat
Formand Danske
INKASSOadvokater

Skatteministeriet

Sendt pr. e-mail til lovgivning@skm.dk med ac@skm.dk i kopi



**FINANS
DANMARK**

Finans Danmarks høringssvar til ændring af opkrævningsloven (afskæring af transporter i krav på udbetalinger fra Skatteforvaltningen)

Resumé

Finans Danmark kan ikke støtte det fremsatte forslag i lovforslagets § 1, nr. 5, om at afskære muligheden for transport i udbetalinger fra Skatteforvaltningen.

Forslaget vil fjerne et instrument, som private kreditorer i dag ofte anvender i praksis – også til gavn for debitorer, hvis aftalefrihed indskrænkes med forslaget. Ændringen vil dertil øge forskellene mellem private og offentlige kreditors inddrivelsesmuligheder.

Finans Danmark opfordrer derfor til, at der undersøges mindre indgribende løsninger – eksempelvis digitalisering af transportproceduren eller indførelse af gebyrer eller minimumsbeløb – som kan reducere forvaltningens byrder uden at fjerne et i praksis vigtigt instrument.

Høringssvar

20. februar 2026

Dok: FIDA-300870041-604-v1

Høringssvar til forslag til lov om ændring af opkrævningsloven m.fl.

Finans Danmark takker for muligheden for at give bemærkninger til lovforslaget om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love.

Lovforslaget giver anledning til bemærkninger til de påtænkte ændringer af opkrævningslovens § 13 om muligheden for transport i udbetalinger (lovforslagets 1, nr. 5) Lovforslaget begrundes primært med et ønske om at reducere administrative byrder for forvaltningen.

Finans Danmark finder forslaget uhensigtsmæssigt og ikke proportionalt med formålet, da det begrænser private kreditors muligheder for fyldestgørelse i praksis og dertil indebærer en begrænsning af debtors aftalefrihed ift. at indgå i dispositioner, som ellers kunne være fordelagtige for debitor.

Lovforslaget afskærer transport i alle væsentlige udbetalinger fra Skatteforvaltningen, herunder overskydende skat (kildeskattelovens § 62 og 62 A) og negative momstilsvær (opkrævningslovens § 12). Da andre offentlige myndigheder ikke ses at have tilsvarende fordringer, som kan transporteres, indebærer forslaget reelt en total afskæring af kreditors muligheder for at søge sig fyldestgjort ved transport i udbetalinger fra det offentlige, med undtagelse af de særlige tilfælde nævnt i den foreslåede nyaffattelse af opkrævningslovens § 13. Denne vidtrækkende konsekvens bør behandles eksplicit i lovforslagets bemærkninger, særligt henset til den formuleringsmæssige begrænsning til "krav mod told- og skatteforvaltningen".

I lovforslaget sættes spørgsmålstegn ved, om fordelene i praksis ved muligheden for transport og udlæg står mål med forvaltningens ressourceforbrug. Det er i dag gængs praksis i behandlingen af inkassosager og fogedsager, at alle debtors aktiver undersøges med henblik på muligheden for at gøre udlæg. Det gælder også ift. overskydende skat. Udlæg i disse krav foretages ikke sjældent, og denuncering til Skatteforvaltningen medfører i en række sager reel udbetaling af beløb til kreditorer og dermed nedbringelse af debtors gæld. For pengeinstitutterne indgår transport i sådanne krav også i konkrete forløb med kunder til fordel for begge parter. Den foreslåede lovændring vil derfor fjerne instrumenter, som ofte anvendes i praksis.

Høringssvar

20. februar 2026

Dok. nr.:

FIDA-300870041-604-v1



Som konsekvens vil ændringen kunne betyde, at overskydende skat betales direkte til debitor fremfor nedbringelse af dennes gæld. Dertil kan det offentlige i nogle situationer stilles bedre, hvis en myndighed efterfølgende modregner i den overskydende skat til dækning af krav mod debitor, som kan være opstået efter, at en kreditor ellers ville kunne have fået udlæg. Den påtænkte ændring vil dermed alt andet lige stille private kreditorer dårligere, og øger dertil forskellen i indrivesmuligheder for offentlige og private kreditorer. Dertil belyser lovforslaget ikke en mulig påvirkning på kreditadgangen for virksomheder og selvstændige, hvor transport i skattetilgodehavender (særligt moms og selskabsskat) indgår i sikkerhedsgrundlaget ved kreditvurdering.

Finans Danmark kan derfor ikke støtte forslaget til ændring af opkrævningslovens § 13 i lovforslagets § 1, nr. 5, i sin nuværende udformning. Finans Danmark skal i stedet opfordre til, at det belyses, om mindre indgribende løsninger (digitalisering af transportproceduren, mulighed for gebyr, minimumsbeløb til transportbeløb) kan opnå samme ønskede effektivitet for forvaltningen uden at fjerne instrumentet.

Med venlig hilsen

Jens Kasper Rasmussen

Direkte: 3016 1070

Mail: jkr@fida.dk

Høringssvar

20. februar 2026

Dok. nr.:

FIDA-300870041-604-v1



Til: Lovgivning og Økonomi (lovgivningogoekonomi@skm.dk)
Cc: Allan Caspersen (AC@skm.dk)
Fra: Thomas Benjamin Johansen (tbj@finansogleasing.dk)
Titel: VS: Vedr. Høring over udkast til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afs
Sendt: 20-02-2026 12:15
Bilag: Resumé.pdf; Høringsbrev (14).pdf; Udkast til lovforslag.pdf;

Du får ikke ofte mails fra tbj@finansogleasing.dk. [Få mere at vide om, hvorfor dette er vigtigt](#)

[ADVARSEL – EKSTERN MAIL]: Har du bemærket, at denne e-mail kommer fra en ekstern afsender?

Til skatteministeriet

Vedr. Høring over udkast til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod told- og skatteforvaltningen m.v.)

Finans og Leasing har modtaget nedenstående høring og har følgende bemærkninger.

Som vi læser det vil man stort set udelukke transport og udlæg i krav mod Skatteforvaltningen.

Det er et sædvanligt skridt i inddrivelsen, at man i forbindelse med underskrift på skylderklæring eller frivilligt forlig får transport i evt. skattekrav. Tilsvarende at man foretager udlæg i disse krav, når en sag foretages i fogedretten.

Som det også fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, opnås der ganske væsentlige betalinger på krav, der er under inddrivelse, via disse transporter og udlæg, så udover at man med den foreslåede bestemmelse vil bryde med det almindelige princip om, at pengefordringer frit kan overdrages, er det også en ændring, der vil have betydning for vores medlemmernes mulighed for at få fyldestgjort deres krav.

Vi mener det er dybt problematisk, at man foretager dette skridt jf. også bemærkningerne i lovforslaget vurdering af de administrative/økonomiske konsekvenser ; ” *”Lovforslaget vurderes at have visse negative økonomiske konsekvenser for den del af erhvervslivet, som anvender transporter og udlæg i krav på udbetalinger fra Skatteforvaltningen, idet der ikke længere via en transport eller et udlæg vil kunne opnås sikkerhed for dækningen af et tilgodehavende. Dermed øges risikoen for ikke at kunne få indfriet tilgodehavendet.”*

Transport i fordringer er et helt grundlæggende og veletableret civilretligt instrument, som understøtter likviditet, kreditgivning og risikostyring i erhvervslivet.

Det er vanskeligt at se, hvorfor netop krav på udbetalinger fra Skatteforvaltningen skal behandles anderledes end andre fordringer, som uden problemer kan transporteres. Vi kan ikke se hvorfor man vil stille Skatteforvaltningen i en særlig privilegeret position, hvor virksomheder ikke længere kan disponere over deres egne tilgodehavender. Det bryder med almindelige obligationsretlige principper og skaber en unødvendig undtagelse i dansk ret.

Transport i krav på fx moms- og afgiftsudbetalinger bruges i dag af mange virksomheder til:

- Likviditetsstyring, særligt i perioder med store udlæg
- Finansiering, hvor transport fungerer som sikkerhed for kredit
- Risikominimering, når virksomheder samarbejder med factoring- eller finansieringsselskaber
- Håndtering af vækst, hvor hurtig adgang til likviditet er afgørende

Et forbud vil især ramme små og mellemstore virksomheder, der ofte har begrænset adgang til traditionel bankfinansiering og derfor er afhængige af alternative finansieringsformer.

Når transport ikke længere kan anvendes som sikkerhed, vil virksomheder:

- få dyrere kredit,

- blive mindre attraktive for finansieringsselskaber,
- opleve længere behandlingstider for finansiering,
- og i nogle tilfælde slet ikke kunne opnå finansiering.

Dette vil særligt ramme brancher med store momsudlæg, fx eksportvirksomheder, håndværk, byggebranchen og detailhandel.

Formålet med forbuddet - at lette Skatteforvaltningens administration - , mener vi ikke kan retfærdiggøre et så vidtgående indgreb i virksomhedernes rådighed over egne tilgodehavender. Der findes allerede i dag,

- klare regler om anmeldelse af transport,
- etablerede procedurer for håndtering af transport i offentlige myndigheder,
- og mulighed for digitalisering af processerne, hvis administrationen opleves som byrdefuld.

Et totalforbud er derfor et uforholdsmæssigt middel.

Med venlig hilsen

Thomas Benjamin Johansen
Chefkonsulent, Finans og Leasing
Amaliegade 7
1256 København K
Tlf 27369019

tbj@finansogleasing.dk

www.finansogleasing.dk



Følg Finans og Leasing på LinkedIn

Til: Lovgivning og Økonomi (lovgivningogoeekonomi@skm.dk)
Cc: Finanstilsynet - Ministerbetjening (ministerbetjening@ftnet.dk), Allan Caspersen (AC@skm.dk)
Fra: Bente Johansen (FT) (BIJ@FTNET.DK)
Titel: VS: Høring - lovforslag om forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for Skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod Skatteforvaltningen m.v. - SKM j.nr. 2024-9139
Sendt: 26-01-2026 09:15
Bilag: Høringsbrev.pdf; Høringsliste.pdf; Resumé.pdf; Udkast til lovforslag.pdf;

[ADVARSEL – EKSTERN MAIL]: Har du bemærket, at denne e-mail kommer fra en ekstern afsender?

Kære Allan Caspersen

Finanstilsynet har ingen bemærkninger til denne høring.

Vh Bente Irene

Kontoret for EU-sager, kommunikation og ministerbetjening

e-mail: bij@ftnet.dk

tlf.: 33 55 84 27



Strandgade 29, 1401 København K

Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00

Direkte tlf.: +45 33 55 84 27

<mailto:bij@ftnet.dk>

www.finanstilsynet.dk

Finanstilsynet er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Du kan læse mere om, hvordan vi behandler dine personoplysninger på vores hjemmeside <https://www.finanstilsynet.dk/Kontakt/Privatlivspolitik>

Finanstilsynet gør opmærksom på, at denne e-mail og eventuelle vedhæftede filer er fortrolige. Hvis du har modtaget denne mail ved en fejl, bedes du straks oplyse Finanstilsynet herom ved at besvare denne e-mail og derefter slette e-mailen. Vi gør opmærksom på, at hvis du har modtaget denne e-mail ved en fejl, kan enhver form for kopiering, offentliggørelse eller distribution af denne e-mail være ulovlig.

Fra: Finanstilsynets officielle postkasse (FT) <FINANSTILSYNET@FTNET.DK>

Sendt: 26. januar 2026 08:51

Til: Post5 <Post5@FTNET.DK>

Emne: VS: Høring - lovforslag om forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for Skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod Skatteforvaltningen m.v. - SKM j.nr. 2024-9139

Fra: Allan Caspersen <AC@skm.dk>

Sendt: 23. januar 2026 15:12

Til: Allan Caspersen <AC@skm.dk>

Emne: Høring - lovforslag om forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for Skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod Skatteforvaltningen m.v. - SKM j.nr. 2024-9139

Til høringsparterne

Skatteministeriet gennemfører hermed ekstern høring vedr. vedhæftede lovforslag om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love.

Der vedlægges også

- høringsbrev
- høringsliste
- resumé

Høringsfristen er **fredag den 20. februar 2026**.

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 - København K
Att. Allan Caspersen

Sendt digitalt til: AC@skm.dk og lovgivningoekonomi@skm.dk

20.02 2026

Høringssvar til høring over udkast til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod told- og skatteforvaltningen m.v.), jf. Skatteministeriets j. nr. 2024 – 9139.

FSR – danske revisorer ("FSR") takker for modtagelse af nærværende udkast til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod told- og skatteforvaltningen m.v.), som Skatteministeriet har sendt i høring den 23. januar 2026 med høringsfrist den 20. februar 2026.

Vores specifikke bemærkninger fremgår i det følgende.

Ad. lovforslagets § 1, nr. 1

Det foreslås at ændre ordlyden af opkrævningslovens § 13, idet man ønsker at fjerne en ressourcetung opgave hos Gældsstyrelsen. Det er i bemærkningerne nævnt at Gældsstyrelsen i dag bruger 17 årsværk på opgaven. Såfremt det koster 17 årsværk at notere en transport i tilgodehavender, må det være fordi der er mange tilfælde, hvor der i praksis gives transport i et tilgodehavende (det er også nævnt, at myndigheden har noteret transporter i 128.000 fordringer).

Mange virksomheder har behov for at kunne transportere krav mod forvaltningen som led i almindelig håndtering af gæld blandt danske virksomheder. Der er i praksis stort behov for at virksomheder fortsat har dette instrument, hvis man ønsker en effektiv og rimelig håndtering af gæld i det privat erhvervsliv.

Det er FSR's opfattelse, at forslaget er ganske indgribende og uhensigtsmæssigt overfor de danske virksomheder, der til tider ikke har andre steder at hente sikkerhed end ved at transportere krav imod told og skatteforvaltningen. Det forekommer at begrundelsen for at indføre denne lovændring, ikke står mål med den uheldige effekt som lovændringen vil have dels for kreditorerne og dels for de debitorer, som forsøger at drive en virksomhed videre til trods for mulige midlertidige likviditetsproblemer. Det synes ikke rimeligt, udelukkende at se på forvaltningens behov for effektiv inddrivelse. m

FSR – danske revisorer

Børsgade 4, 4. sal
DK - 1215 København K

Telefon +45 7225 5703
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295



Man påtænker ligeledes i lovforslagets § 1, nr. 7 at indsætte en ny bestemmelse i opkrævningslovens § 15 e i opkrævningsloven. Det er nævnt flere steder, at told- og skatteforvaltningen kan afbryde frister. Efter vores opfattelse bør det præciseres, at told- og skatteforvaltningen skal give meddelelse inden fristens udløb, sådan at virksomhedernes rimelige forventninger og retssikkerhed kan overholdes.

Ad. lovforslagets § 3, nr. 3

Det foreslås at indsætte § 61 a, som en ny bestemmelse i skatteforvaltningsloven. I stk. 2, pkt. 5 omfatter undtagelsen de situationer, hvor der er sket en opkrævning, men hvor borgeren eller virksomheden selv har begået den fejl, der fører til den uberettigede indbetaling. I bemærkningerne til lovforslaget er det anført, at det *"gælder også, hvor Skatteforvaltningens meddelelse om indbetalingspligt hviler på borgerens eller virksomhedens egne oplysninger om de faktiske forhold, og disse senere viser sig at være urigtige"*.

Det er FSR's opfattelse, at der her er behov for en nærmere præcisering af, hvilke oplysninger, der kan være tale om, og en forudsætning om årsagssammenhæng. Det er således nødvendigt at afklare, om enhver diskrepans i opfattelse af det faktiske grundlag, er tilstrækkeligt til at tilsidesætte forrentningspligten, eller om dette alene gælder situationer, hvor der er tale væsentlige oplysninger, der er urigtige.

Ydermere forekommer det problematisk, at det i § 61 a, stk. 4, anføres, at renteberegningen i tilfælde omfattet af § 61 a, stk. 2, nr. 5, udskydes til 30 dage efter skatteyderens anmodning om tilbagebetaling eller hvor skattemyndigheden har konstateret, at indbetalingen skyldtes en fejl. Tilfælde, hvor Skatteforvaltningen *burde* have indset, at der var tale om en fejltagelse, omfattes derimod ikke.

Det forekommer uhensigtsmæssigt, at skattemyndighederne kan være i besiddelse af væsentlige oplysninger, der tilsiger en fejlagtig indbetaling, men kan vælge at forholde sig passiv med en stillingtagen til dette spørgsmål, uden at dette har betydning for rentegodtgørelsen. Ydermere indebærer dette en bevismæssig umulighed for skatteyderen i tvisttilfælde, idet skatteyderen i givet fald skal bevise, at skattemyndighederne var bevidste om fejlen. Dette strider mod almindelige retsprincipper, hvor det element, at en part burde have været bevidst eller bekendt med en fejl, sidestilles med at parten faktisk var bekendt med fejlen.

FSR opfordrer derfor til, at lovteksten i den pågældende sætning korrigeres til: *"Krav mod told- og skatteforvaltningen på tilbagebetaling af skatter, afgifter, gebyrer og renter m.v., der er betalt som følge af en fejl begået af den, der foretog betalingen, jf. stk. 2, nr. 5, forrentes med renten efter opkrævningslovens § 7, når der er gået 30 dage efter den dag, hvor told- og skatteforvaltningen fra den, der foretog betalingen, modtog en anmodning om tilbagebetaling, eller har konstateret eller burde have konstateret, at indbetalingen skyldtes en fejl."* [teksttilføjelsen er understreget]

I § 61 a, stk. 8 ønskes en undtagelse fra den almindelige forrentningsregel, jf. § 61 a, stk. 1. Med undtagelsen foreslås det, at tilbagebetalingskravet forrentes når der er gået

30 dage efter dagen, hvor hjemvisningen sker. Dette i tilfælde hvor et skattebeløb er uretmæssigt opkrævet og hvor klagen er hjemvist til fornyet behandling hos skatteforvaltningen, fordi klageren under sagen fremkommer med nye oplysninger, som skatteforvaltningen ikke selv kunne have indhentet, og som ændrer grundlaget for kravet. FSR finder det forståeligt, at det ikke skal kunne betale sig at tilbageholde informationer fra sagen under behandling hos skatteforvaltningen, men der er flere punkter i lovforslaget, som i praksis forekommer at skabe grundlag for, at skatteydere mister rentegodtgørelse på et uforskyldt grundlag:

- Lovforslaget forudsætter, at skattemyndigheden har opfyldt sine forpligtelser efter officialprincippet. Praksis viser imidlertid, at kravene til sagsoplysning fra skattemyndighedernes side ikke er særligt vidtgående, idet indsigelser mod manglende opfyldelse af officialprincippet kun sjældent imødekommes af rekursinstanser. Samtidig opleves det ikke sjældent, at Skattestyrelsen efter sparsom indhentning af sagsmateriale fremsender forslag til en ansættelse, hvorved skatteyderen kun kan søge at belyse sagen i sine indsigelser, uden at vide om belysningen er tilstrækkelig, indtil Skattestyrelsen kort efter træffer afgørelse. Først da, dvs. på klageniveau, har skatteyderen mulighed for at fremsende yderligere materiale – der så kan få betydning for sagens udfald. Det er således skattemyndighedernes mangelfulde sagsoplysning i første omgang, der kan være medvirkende årsag til den sene fremkomst af afgørende materiale.
- Det er ikke nærmere defineret i hvilken omfang, der skal være sammenhæng mellem nye oplysninger og så udfaldet i en sag – og det er i praksis sjældent, at det er én enkelt oplysning eller ét bilag, der fuldstændig ændrer vurderingen af en sag. I stedet foretager rekursinstanser og domstole ofte afgørelser på baggrund af en samlet vurdering af fakta og jus.

FSR skal således opfordre til, at det i lovforslaget specificeres, at denne undtagelse alene er gældende i de situationer, hvor der er en direkte kausalitet mellem fremkomst af specifikt materiale og en sags udfald. Det bør ligeledes fastslås, at undtagelsen alene gælder, når der først under klageinstansens behandling er fremlagt materiale, som skattemyndighederne har bedt om under den oprindelige sags behandling, eller som skatteyderen åbenlyst allerede under ligningssagens behandling burde have vidst ville have afgørende betydning.

Med venlig hilsen

Sten Kristensen
Forperson, Udvalget for Indirekte Skatter

Jon Reinhold Jensen
Chefkonsulent, Moms og afgifter

Søren Næsborg Jensen
Forperson, Skatteudvalget

Maria Eun Elkjær
Skattepolitisk chef

Høringssvar vedrørende forslag til ændring af opkrævningsloven m.fl.

Skatteministeriet

Att.: Opkrævning og Inddrivelse

Mobility Denmark takker for muligheden for at afgive bemærkninger til det fremsatte lovforslag. Mobility Denmark har overordnet forståelse for lovforslagets formål om at modernisere og harmonisere opkrævningsreglerne i forbindelse med implementeringen af den nye opkrævningsløsning samt at styrke sammenhængen mellem opkrævning og inddrivelse. Vi noterer os samtidig, at en række af de foreslåede ændringer – herunder justeringerne i opkrævningslovens §§ 12 og 19 – i vidt omfang må anses som en kodificering og systematisering af gældende administrativ praksis.

For vores medlemmer, herunder særligt leasingselskaberne, vurderes lovforslaget derfor ikke umiddelbart at indebære væsentlige materielle ændringer i selve leasingordningen efter registreringsafgiftslovens § 3 b. De grundlæggende regler for forholdsmæssig registreringsafgift ændres ikke.

Det skal imidlertid fremhæves, at lovforslaget er omfattende og teknisk komplekst. Høringsmaterialet udgør mere end 200 sider og indeholder ændringer på tværs af flere love, herunder opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven og tilknyttede bestemmelser. Ændringerne går på kryds og tværs og berører samspillet mellem materielle regler, opkrævning, modregning, inddrivelse og administrative procedurer.

For branchen er det derfor vanskeligt fuldt ud at gennemskue de samlede og langsigtede konsekvenser – ikke mindst fordi ændringerne i høj grad vedrører systematik, håndhævelse og automatisering frem for klart afgrænsede materielle regler. Det gælder særligt i lyset af den praksisudvikling, som allerede har fundet sted på leasingområdet.

Mobility Denmark henviser i den forbindelse til Motorstyrelsens udmelding om de afgiftsmæssige konsekvenser af manglende rettidig aflevering af nummerplader og afmelding ved leasingperiodens udløb. Her fremgår det, at manglende rettidig afmelding som

udgangspunkt kan medføre krav om fuld registreringsafgift, medmindre leasingvirksomheden kan dokumentere, at forsinkelsen udelukkende skyldes leasingtagerens forhold og at virksomheden har reageret tilstrækkeligt hurtigt og konsekvent.

Mobility Denmark anerkender behovet for klare regler og effektiv håndhævelse. Samtidig må det konstateres, at leasingområdet i praksis er karakteriseret ved et stort antal løbende kontraktophør og administrative dispositioner, hvor selv mindre eller kortvarige forsinkelser – ofte forårsaget af forhold hos tredjemand – kan udløse betydelige økonomiske konsekvenser for leasinggiver.

Når eksisterende praksis samtidig kodificeres og integreres i en mere automatiseret opkrævningsstruktur, kan det i praksis medføre, at myndighedshåndhævelsen opleves som mindre fleksibel og mindre rummelig over for konkrete omstændigheder i enkeltsager. Det er særligt denne samlede effekt – snarere end enkeltbestemmelser isoleret set – der giver anledning til usikkerhed i branchen.

På den baggrund finder Mobility Denmark, at det bør overvejes at indarbejde en bestemmelse eller en klar politisk tilkendegivelse om evaluering af lovgivningens praktiske konsekvenser efter en passende periode. En sådan evaluering vil kunne belyse, om de samlede ændringer i praksis fører til utilsigtede eller uforholdsmæssige konsekvenser for erhvervslivet, herunder på leasingområdet.

Vedrørende ændringen af opkrævningslovens § 13 bemærker Mobility Denmark, at den konkrete betydning for leasingbranchen afhænger af, i hvilket omfang krav mod Skatteforvaltningen i praksis anvendes som led i finansierings- eller sikkerhedsstrukturer.

Sammenfattende vurderer Mobility Denmark, at lovforslaget overordnet er teknisk og systemmæssigt begrundet. Samtidig finder vi det vigtigt at fremhæve, at den samlede effekt af de mange ændringer kan være vanskelig at forudse, og at der derfor bør sikres opmærksomhed på proportionalitet, retssikkerhed og praktisk anvendelighed i den fremtidige administration.

Vi står naturligvis til rådighed for en nærmere dialog om lovforslagets praktiske konsekvenser for branchen.